

Nr 37.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående understöd åt avlidne lotsbiträdet S. V. Sanders minderåriga barn; given Stockholms slott den 13 januari 1933.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

G U S T A F.

Ivar Vennerström.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 13 januari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Departementschefen, statsrådet Vennerström anför:

Uti en till Kungl. Maj:t ställd skrift, dagtecknad den 15 mars 1932, har lotsbiträdet Sture Verner Sanders änka Gärda Bernhardina Sander, född Fredriksson, anhållit om understöd för sig samt makarnas minderåriga barn Sven Verner, Anna Maria och Margit Ingegärd.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Sander avled den 23 december 1928 i lungtuberkulos, ådragen under militärtjänstgöring; att han vid sin död efterlämnade, förutom änka, tre minderåriga barn, Sven Verner, född

den 17 augusti 1924, Anna Maria, född den 23 december 1925 och Margit Ingegärd, född den 24 maj 1927; samt att, sedan hos riksförsäkringsanstalten gjorts framställning om livränta för Sanders änka och minderåriga barn, anstalten jämlikt bestämmelserna i 1909 års militärsättningsförordning funnit livränta icke kunna tilldelas dem i anledning av Sanders död, enär äktenskapet ingåtts och barnen fötts först efter uppkomsten av den sjukdom, varav Sander avlidit.

Uti avgivet utlåtande den 14 april 1932 har *marinförvaltningen* anfört, att, enligt vad ämbetsverket under hand inhämtat, hade Sander fullgjort sin militärtjänstgöring under tiden från och med den 11 november 1921 till och med den 23 augusti 1922; under det att han ingått äktenskap med sökanden först den 12 september 1925. Med hänsyn härtill och då i övrigt sådana omständigheter icke påvisats, som kunde giva anledning till beredande av den sökta förmånen, ansågo sig *marinförvaltningen* icke kunna tillstyrka bifall till den föreliggande ansökningen.

Statskontoret, som den 1 juli 1932 avgivit utlåtande i ärendet, har anfört, att jämlikt bestämmelserna i 1909 års militärsättningsförordning, som i detta fall vore tillämplig, vore sökanden för sig och sina minderåriga barn icke berättigad till någon livränta på grund av mannens död. Emellertid torde det icke kunna förnekas, att vissa omständigheter talade för att Sanders efterlämnade familj icke lämnades alldeles utan hjälp. Särskilt tänkte sig *statskontoret* härvid möjligheten av att något understöd av statsmedel bereddes de tre minderåriga barnen. Ämbetsverket tilläte sig i detta avseende erinra därom, att genom förordningen den 18 juni 1927 (nr 234) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, villkoren för tillerkännande av livränta till minderåriga barn ändrats därhän, att avseende icke längre fästes vid det förhållandet, huruvida barnen fötts före eller efter den tidpunkt, då den sjukdom, varav fadern avlidit, uppkommit. Därest sistnämnda författning varit i förevarande fall tillämplig, skulle alltså barnen kunnat komma i åtnjutande av viss ersättning. Med hänsyn till den ändrade uppfattning, som sålunda kommit till uttryck i den nya författningen, och under åberopande tillika av 1929 års riksdags i anledning av propositionen nr 113, punkt 13, fattade beslut i ett i viss mån likartat ärende, ville *statskontoret*, som finge erinra, att, därest 1909 års militärsättningsförordning varit gällande, livränta skulle hava utgått till ett vart av barnen med 180 kronor för år från faderns dödsfall, tills de uppnått 15 års ålder, ifrågasätta, huruvida icke Kungl. Maj:t skulle finna skäl föreligga att hos riksdagen göra framställning om medgivande därtill, att vart och ett av sökandens tre barn finge från och med den 1 januari 1929, intill dess de uppnådde 15 år, å allmänna indragningsstaten uppbära årliga understöd till belopp av 180 kronor, dock utan rätt att därå åtnjuta dyrtidstillägg.

Med hänsyn till vad sålunda förekommit anser jag billighetsskäl tala för

att Sanders minderåriga barn beredes något understöd av statsmedel och ansluter jag mig i fråga om understödsbeloppens storlek till vad statskontoret i sådant avseende ifrågasatt.

Jag får alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att ett vart av avlidne lotsbiträdet Sture Verner Sanders och hans änka, Gärda Bernhardina Sanders minderåriga barn Sven Verner, Anna Maria och Margit Ingegärd må från och med den 1 januari 1929 till och med det kalenderår, varunder barnet uppnår 15 års ålder, å allmänna indragningsstaten uppbära årligt understöd med 180 kronor, dock utan rätt att därå åtnjuta dyrtidstillägg.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Georg Z. Topelius.
